

Frank Lukeš

Pan Frank Lukeš se narodil 16. srpna 1944 v Novém Boru. Již od útlých let ho všichni v jeho okolí oslovovali „Jirko“. Narodil se do sklářské rodiny. Starala se o něj pouze matka, otce nikdy nepoznal. Rané dětství prožil v Novém Boru, kde ho vychovával děda, který v obci provozoval hospodu. Svou matku, která byla samoživitelka neviděl od svých 7 do 10 let, kdy bojovala s tuberkulózou.

Podle svých slov ve škole nepatřil mezi nejpilnější žáky. Také musel opakovat první ročník, kvůli tomu, že z důvodu dlouhé nemoci, pravděpodobně spály, nechodil do školy. Nedokončení prvního ročníku základní školy vnímá jako událost, která velmi negativně ovlivnila jeho následný život. Vzhledem k tomu, že povinná školní docházka trvala pouze 8 let, opouštěl školu již po dokončení sedmého ročníku. V dalším stupni vzdělávání navštěvoval papírenskou střední školu, kterou však nedokončil, protože ho vyhodili.

Významnou událostí, která panu Franku Lukešovi nasměrovala život proti komunistickému režimu byl násilný incident příslušníka StB, jenž usmrtil jeho blízkého přítele, tím, že ho v hospodě shodil ze schodů. Frankovi tehdy bylo pouhých 17 let. Po jeho pohřbu se dopustil nezákonného jednání, když strhal ruské vlajky. Byl kvůli tomu odsouzen na pět let vězení, ale nakonec si odseděl jen dva a půl roku. Ve vězení byl jedním z nejmladších vězňů. Reálně mu hrozila šikana, ale v tu chvíli se ho naštěstí zastali jiní spoluvězni.

Poté, co byl pan Frank Lukeš propuštěn z vězení, nastoupil na povinnou základní vojenskou službu. Po chvíli pobytu dostal silnou tuberkulózu a byl převezen do nemocnice. Po zotavení z nemoci si kvůli oddálení návratu do kasáren nechal vytrhnout mandle. Ještě jako pacient také vypomáhal na dětském oddělení s přebalováním miminek. V dalším průběhu vojenské služby absolvoval potápěčský kurz. Později se paradoxně svým přátelům vymlouval, že neumí plavat, protože neměl rád studenou vodu. Po asi půl roce začal z vojny utíkat a díky tomu se seznámil se svou ženou Marií.

V pracovním životě projevoval jisté tendence k bohémství. Své sklony vyhýbat se povinnému zařazení do pracovního života řešil velmi kreativně tím, že se nechával dočasně zaměstnávat, jako vykladač vagónů, aby splnil zákonnou povinnost výše pracovního výdělků. Požadovanou částku si většinou vydělal za jeden měsíc, zbytek roku trávil nevázaným způsobem. Také pracoval v uranových a uhelných dolech, kde mu zemřel kamarád při závalu, ovšem on stihl utéct. Také se živil prací na pile nebo jako údržbář ve školce.

V roce 1981 se do vězení dostal podruhé, protože u hospody strhl policistovi výložky z ramen. Při své obhajobě se vymlouval na to, že si policistu spletl s „lesákem“. Tím se mu aspoň trochu podařilo snížit trest.

Frank Lukeš dnes bydlí ve Frýdlantu se svou ženou a vede, ze svého hlediska, poklidný život.